

[Skrunsager Skau]

skellige dele af det, så genkender jeg ikke vort eget samfund. Jeg mener i allerhøjeste grad, at vi i årene, der er gået, har sammenkædet økonomi og økologi ret så nært. Det gælder inden for kolossalt mange områder, inden for landbrug og inden for energi. Derfor føler vi i Venstre ikke, at vi har behov for at oprette en økologisk-økonomisk kommission med de tre formål, som er i beslutningsforslaget.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, men vil gerne medgive, som også andre ordførere og ministeren har været inde på, at det er et meget vigtigt emne at se økologi og økonomi i sammenhæng.

Når vi så hører hr. Leif Hermann nævne noget om vandhuller i Danmark og her siger, at mange af de vandhuller, vi har, er resultat af, at man har brugt jorden, man har brugt ler, og man har brugt mergel, glemmer han, at mange af vores vandhuller er kunstigt oprettet.

Jeg tror, at hr. Leif Hermann blander økologi sammen med natur – altså den natur, som vi som mennesker har skabt – og måske glemmer den sammenhæng, der er, og hvad økologi står for.

Den konservative ordfører har nævnt noget om det egentlige grundlag, men økologi er videnskab om sammenhænge og funktioner i naturen, dvs. mellem miljøet og de levende organismer og mellem disse indbyrdes. Og hertil hører jo bl.a. human being, altså mennesket, som vi selv består af.

Det er et vigtigt emne, som vi, som jeg tidligere har nævnt, har beskæftiget os med i Danmark i de sidste mange år, og det vil jeg også lægge meget stærkt vægt på at vi gør i fremtiden.

Hr. Leif Hermann nævnte også, at vi skal bevare arkitekturen i Krakow. Jamen det er jo igen noget, der er kunstigt opstået. Det er noget, som mennesket har skabt, rent og skært.

Jeg mener, at vi skal fastholde sammenhængen mellem økologi og økonomi. Vi kan fra Venstres side ikke støtte forslaget om at nedsætte en økonomisk-økologisk kommission, men vi kan, som ministeren har nævnt, støtte det arbejde, som allerede er sat i gang.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg har ganske vist lidt svært ved at finde ud af, hvad meningen er med de antydninger og

halve påstande, hr. Skrunsager Skau kommer med med hensyn til mit indlæg. Jeg tror, hr. Skrunsager Skau er fuldstændig klar over, at der naturligvis er en sammenhæng mellem økologiske spredningsveje i det åbne land, når man har en variation i det åbne land, bl.a. i form af vandhuller. Hvis hr. Skrunsager Skau ikke er klar over det, vil jeg henvise ham til at læse bemærkningerne til miljøministerens forslag til naturbeskyttelseslov samt det efterhånden ganske omfattende materiale af publikationer og lignende, vi har fået om det åbne lands natur.

Så siger hr. Skrunsager Skau, at jeg blander økologi sammen med natur. Det kan man vist ikke, hr. Skrunsager Skau, selv ikke efter den definition, hr. Skrunsager Skau selv kom med, al den stund naturen er en del af økologien og mennesket er en del af naturen.

Dermed er vi fremme ved det næste, hr. Skrunsager Skau forsøger at gøre til et polemisk problem, nemlig at arkitekturen i den polske by Krakow er menneskeskabt. Ud over at det enten må være en banalitet eller et forsøg på at snige et eller andet med, at jeg er modstander af det menneskeskabte, ind i diskussionen, har jeg ganske vanskeligt ved at forstå, hvad det egentlig er for noget, hr. Skrunsager Skau mener med at fremhæve disse ting.

Naturligvis er det menneskeskabte også værd at bevare, og i Socialistisk Folkeparti er vi absolut ikke uvidende om, at den danske natur i det åbne land også er et kulturlandskab. Det ændrer da intet ved det forhold, at der skal være en økologisk balance i tingene alligevel.

Mogens Elvensø (FP):

Vi har en miljølov, og vi har et miljøministerium. Vi har landbrugslove, og vi har et landbrugsministerium. Vi har energilove, og vi har et energiministerium osv. Alle disse ministerier analyserer den økologiske udvikling.

Så bliver en kommission derefter et alt, alt for stort apparat at sætte i gang, når ministerier og lignende kan selv.

Men markedskræfterne styrer jo også en økologisk udvikling. En undersøgelse for nylig har vist, at det at forhandle økologiske varer har været en fiasko med underskud og usolgte varer. Kun 1 1/2 pct. af befolkningen køber disse varer. Det viser, at der er langt imellem det, fortalernes for de økologiske teorier siger, og så deres handlemåder i det daglige.